Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (šiesta komora)

z 8. októbra 2015 *

„EPFRV — Zúčtovanie platobných agentúr členských štátov týkajúcich sa výdavkov financovaných z EPFRV — Rozhodnutie vyhlasujúce určitú sumu v rámci plánu pre rozvoj vidieka regiónu Basilicate za znovu nepoužiteľnú — Článok 30 nariadenia (ES) č. 1290/2005 — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-358/13,

Talianska republika, v zastúpení: G. Palmieri a B. Tidore, splnomocnené zástupkyne, za právnej pomoci M. Salvatorelli, avvocato dello Stato,

žalobkyňa,

proti

Európskej komisii, v zastúpení: J. Aquilina a P. Rossi, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na čiastočné zrušenie vykonávacieho rozhodnutia Komisie 2013/209/EÚ z 26. apríla 2013 o vyrovnaní účtov platobných agentúr členských štátov týkajúcich sa výdavkov financovaných z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) za rozpočtový rok 2012 (Ú. v. EÚ L 118, s. 23) v rozsahu, v akom označuje sumu 5 006 487,10 eura súvisiacu s plánom pre rozvoj vidieka regiónu Basilicate (Taliansko) za „znovu nepoužiteľnú sumu“,

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia F. Dehousse a A. M. Collins (spravodajca),

tajomník: J. Palacio González, hlavný referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 16. apríla 2015,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: taliančina.

Rozsudok

Právny rámec

1 V čase skutkových okolností predstavovalo nariadenie Rady (ES) č. 1290/2005 z 21. júna 2005 o financovaní Spoločnej poľnohospodárskej politiky (Ú. v. EÚ L 209, s. 1) právny základ pre Európsky poľnohospodársky záručný fond (EPZF) a Európsky poľnohospodársky fond pre rozvoj vidieka (EPFRV), ktoré boli v rámci tohto nariadenia zriadené.

2 Článok 4 uvedeného nariadenia upravoval, že EPFRV financoval v kontexte spoločného riadenia medzi členskými štátmi a Európskou úniou finančný príspevok Únie na programy pre rozvoj vidieka, vykonávané v súlade s právnymi predpismi Únie týkajúcimi sa podpory rozvoja vidieka prostredníctvom EPFRV.

3 Článok 22 nariadenia č. 1290/2005 stanovoval, že finančná účasť EPFRV na výdavkoch na programy pre rozvoj vidieka bola stanovená pre každý program v medziach stropov ustanovených príslušnými právnymi predpismi Únie, zvýšených o čiastky stanovené Európskou komisiou. Podľa článku 23 druhého odseku rovnakého nariadenia rozhodnutie Komisie prijímajúce program pre rozvoj vidieka, ktorý bol predložený členským štátom, predstavovalo po oznámení tomuto štátu právny záväzok. Článok 24 uvedeného nariadenia najmä stanovoval, že vyhradené prostriedky, potrebné na pokrytie výdavkov uvedených v článku 4, dala Komisia k dispozícii členským štátom vo forme zálohových platieb, priebežných platieb a vyplatenia zostatku.

4 Článok 26 nariadenia č. 1290/2005 s názvom „Priebežné platby“ upravoval:

„1. Priebežné platby sa realizujú na úrovni každého programu na rozvoj vidieka. Vypočítajú sa použitím podielu spolufinancovania každej priority na verejné výdavky certifikované na túto prioritu.

2. Komisia realizuje priebežné platby podľa dostupnosti rozpočtových prostriedkov na úhradu výdavkov vynaložených akreditovanými platobnými agentúrami na vykonávanie operácií.

3. Každú priebežnú platbu realizuje Komisia, ak sa dodržia tieto požiadavky:

a) zaslanie vyhlásenia o výdavkoch, podpísaného akreditovanou platobnou agentúrou Komisii, v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. c) [najmä ročné účtovné uzávierky akreditovaných platobných agentúr];

b) dodržanie celkovej výšky účasti EPFRV na každej priorite počas celého obdobia pokrytého daným programom;

c) zaslanie poslednej výročnej správy o vykonávaní, týkajúcej sa vykonávania programu rozvoja vidieka, Komisii.

4. Ak niektorá z podmienok stanovených v odseku 3 nie je splnená, Komisia čo najskôr informuje akreditovanú platobnú agentúru a koordinačný orgán, ak bol určený. Ak niektorá z podmienok stanovených v odseku 3 písm. a) alebo c) nie je splnená, vyhlásenie o výdavkoch je neprípustné.

5. Komisia realizuje priebežnú platbu v lehote do 45 dní od zaregistrovania vyhlásenia o výdavkoch, ktoré spĺňa podmienky uvedené v odseku 3 tohto článku, bez toho, aby boli dotknuté rozhodnutia uvedené v článkoch 30 a 31.

6. Akreditované platobné agentúry vypracujú a zašlú Komisii prostredníctvom koordinačného orgánu alebo priamo, pokiaľ nie je určený, priebežné vyhlásenia o výdavkoch, ktoré sa týkajú programov na rozvoj vidieka, v intervaloch určených Komisiou. Tieto vyhlásenia o výdavkoch pokrývajú výdavky realizované akreditovanou platobnou agentúrou počas každého príslušného obdobia.

Priebežné vyhlásenia o výdavkoch, ktoré sa týkajú výdavkov realizovaných od 16. októbra, sa zahrnú do rozpočtu nasledujúceho roku.“

5 Článok 27 uvedeného nariadenia s názvom „Pozastavenie a zníženie priebežných platieb“ upravoval:

„1. Priebežné platby sa realizujú za podmienok ustanovených v článku 81 nariadenia (ES, Euratom) č. 1605/2002 na základe vyhlásení o výdavkoch a finančných informácií poskytnutých členskými štátmi.

2. Ak vyhlásenia o výdavkoch alebo informácie oznámené členským štátom neumožňujú určiť, či je vyhlásenie o výdavkoch v súlade s uplatniteľnými pravidlami Spoločenstva, je daný členský štát požiadaný o poskytnutie doplňujúcich informácií v lehote stanovenej v závislosti od závažnosti problému, ktorá spravidla nesmie byť kratšia ako tridsať dní.

3. Ak členský štát neodpovie na žiadosť uvedenú v odseku 2 alebo ak sa odpoveď považuje za neuspokojivú, alebo preukáže nedodržanie predpisov alebo zneužitie prostriedkov Spoločenstva, Komisia môže znížiť alebo dočasne pozastaviť priebežné platby členskému štátu. Informuje o tejto skutočnosti členský štát.

4. Pozastavenie platieb alebo zníženie priebežných platieb uvedených v článku 26 sa vykoná podľa zásady proporcionality a bez toho, aby boli dotknuté rozhodnutia uvedené v článkoch 30 a 31.“

6 Článok 29 nariadenia č. 1290/2005 nazvaný „Automatické zrušenie záväzku“ upravoval:

„1. Komisia automaticky zruší rozpočtový záväzok na program na rozvoj vidieka, ktorý nebol použitý na zálohovú platbu alebo na priebežné platby, alebo na ktorý nebolo Komisii predložené žiadne vyhlásenie o výdavkoch, spĺňajúce podmienky ustanovené v článku 26 ods. 3, na základe výdavkov realizovaných najneskôr 31. decembra druhého roku nasledujúceho po roku rozpočtového záväzku.

2. Časť rozpočtových záväzkov, ešte otvorených k 31. decembru 2015, na ktorú sa nevykonalo vyhlásenie o výdavkoch do 30. júna 2016, sa automaticky zruší. …

4. V prípade súdneho konania alebo správneho opravného prostriedku s odkladným účinkom lehota uvedená v odseku 1 alebo 2, na konci ktorej nastane automatické zrušenie záväzku, je prerušená, pokiaľ ide o čiastku zodpovedajúcu daným operáciám, počas trvania tohto konania alebo správneho opravného prostriedku pod podmienkou, že Komisia dostane od členského štátu podložené oznámenie najneskôr do 31. decembra roku N + 2.

5. Pri výpočte automatického zrušenia záväzku sa nezohľadňuje:

a) časť rozpočtových záväzkov, ktorá bola predmetom vyhlásenia o výdavkoch, ale ktorej úhrada je predmetom zníženia alebo pozastavenia Komisiou k 31. decembru roku N + 2;

b) časť rozpočtových záväzkov, ktorá nemohla byť predmetom platby platobnej agentúry z dôvodu vyššej moci, ktorá má vážny vplyv na vykonávanie programu na rozvoj vidieka. Vnútroštátne orgány, ktoré uvádzajú vyššiu moc, musia preukázať jej priame následky na vykonávanie celého alebo časti programu.

6. Komisia včas informuje členský štát a príslušné orgány, ak existuje riziko automatického zrušenia záväzku. Komisia informuje členský štát a príslušné orgány o výške automatického zrušenia vyplývajúceho z informácií, ktoré má k dispozícii. Členský štát má lehotu dvoch mesiacov od prijatia tejto informácie, aby odsúhlasil danú čiastku alebo vyjadril svoje pripomienky. Komisia vykoná automatické zrušenie záväzku najneskôr deväť mesiacov po lehotách uvedených v odsekoch 1 až 4.

7. V prípade automatického zrušenia záväzku sa účasť EPFRV na príslušnom programe na rozvoj vidieka na daný rok zníži o čiastku automaticky zrušeného záväzku. …“

7 Článok 30 toho istého nariadenia s názvom „Zúčtovanie“ stanovoval:

„1. Do 30. apríla roku nasledujúceho po danom účtovnom období Komisia prijme rozhodnutie o zúčtovaní akreditovaných platobných agentúr v súlade s postupom uvedeným v článku 41 ods. 3 na základe informácií poskytnutých v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. c) bodom iii).

2. Rozhodnutie o zúčtovaní pokrýva úplnosť, presnosť a správnosť predložených ročných účtovných závierok. Rozhodnutie je prijaté bez toho, aby boli dotknuté rozhodnutia prijaté neskôr na základe článku 31.“

8 Článok 31 toho istého nariadenia s názvom „Overenie súladu“ stanovoval:

„1. Komisia rozhoduje o čiastkach, ktoré sa majú vylúčiť z financovania Spoločenstvom, ak zistí, že výdavky uvedené v článku 3 ods. 1 a v článku 4 sa nerealizovali v súlade s pravidlami Spoločenstva podľa postupu uvedeného v článku 41 ods. 3.

2. Komisia vyhodnotí čiastky, ktoré sa majú vylúčiť, najmä na základe závažnosti zaznamenaného nesúladu. Komisia zohľadňuje charakter a závažnosť porušenia, ako aj finančnú ujmu spôsobenú Spoločenstvu.

3. Pred akýmkoľvek rozhodnutím o zamietnutí financovania sú výsledky kontrol Komisie, ako aj odpovede daného členského štátu predmetom písomného oznámenia, po ktorom sa obe strany pokúsia dospieť k dohode o opatreniach, ktoré je potrebné prijať.

Ak nedôjde k dohode, členský štát môže v lehote štyroch mesiacov požiadať o začatie konania na zmierenie stanovísk oboch strán, ktorého výsledky sú predmetom správy odovzdanej Komisii a preskúmanej Komisiou, skôr ako sa vyjadrí k prípadnému zamietnutiu financovania. …“

9 Nariadenie Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 277, s. 1) platné v čase skutkových okolností stanovovalo všeobecné pravidlá, ktoré upravujú podporu Spoločenstva pre rozvoj vidieka, financovanú EPFRV, ktorý bol zriadený nariadením č. 1290/2005. Jeho článok 71 s názvom „Oprávnenosť výdavkov“ stanovoval:

„1. Výdavky [sú] oprávnené na príspevok z EPFRV, ak platobná agentúra skutočne vyplatí príslušnú pomoc medzi 1. januárom 2007 a 31. decembrom 2015.

Nové výdavky pridané v čase úpravy programu… sú oprávnené odo dňa, keď Komisia prijme žiadosť o úpravu programu.

2. Výdavky sú oprávnené na príspevok z EPFRV, iba ak sa vynaložili na operácie, o ktorých v súlade s výberovými kritériami stanovenými príslušným subjektom rozhodol riadiaci orgán príslušného programu alebo o ktorých sa rozhodlo na základe jeho zodpovednosti. …“

10 Článok 75 ods. 1 písm. a) toho istého nariadenia upravoval, že riadiaci orgán bol zodpovedný za riadenie a vykonávanie každého programu účinným, účelným a správnym spôsobom, a predovšetkým zabezpečoval, aby sa operácie, ktoré sa majú financovať, vyberali v súlade s kritériami uplatniteľnými na program rozvoja vidieka.

11 Podľa odôvodnenia 6 nariadenia Komisie (ES) č. 1974/2006 z 15. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia č. 1698/2005 (Ú. v. ES L 368, s. 15) by sa rozhodnutím Komisie mali schváliť len tie zmeny a doplnenia, ktoré zahŕňajú podstatné zmeny v programoch, presuny financovania z EPFRV medzi osami v rámci programu a zmeny miery spolufinancovania EPFRV a mal by sa v tejto súvislosti zaviesť postup pre dohodu.

12 Článok 10 ods. 1 nariadenia č. 1974/2006 stanovoval:

„Na účely druhého pododseku článku 71 ods. 1 nariadenia… č. 1698/2005 členské štáty nesú zodpovednosť za výdavky uskutočnené v čase medzi dátumom, ku ktorému Komisia dostane ich žiadosť o revízie alebo zmeny programov uvedené v článku 6 ods. 1 tohto nariadenia, a dátumom rozhodnutia Komisie… alebo rozhodnutia o dokončení hodnotenia súladu zmien…“

13 Nariadenie Komisie (ES) č. 883/2006 z 21. júna 2006 o podrobných podmienkach uplatňovania nariadenia č. 1290/2005, pokiaľ ide o vedenie účtov platobných agentúr, vyhlásenia o výdavkoch a príjmoch a podmienky úhrady výdavkov z fondov EPZF a EPFRV (Ú. v. EÚ L 171, s. 1) vymedzuje určité osobitné podmienky a pravidlá uplatniteľné na spoločnú správu výdavkov a príjmov EPFRV, na vedenie účtov a na vyhlásenia o výdavkoch a príjmoch zo strany platobných agentúr, ako aj na úhradu výdavkov Komisiou v rámci nariadenia č. 1290/2005. Jeho odôvodnenie 7 uvádza, že informácie zasielané Komisii o činnostiach patriacich pod operácie financované fondom EPFRV, vyhlásenia o výdavkoch, ktoré slúžia aj ako žiadosti o platbu, musia byť doplnené o požadované informácie. Podľa odôvodnenia 11 Komisia vykonáva v prospech členských štátov mesačné platby alebo platby v iných intervaloch na základe vyhlásení o výdavkoch, ktoré jej členské štáty zaslali, zohľadňujúc príjmy vyplatené platobným agentúram a plynúce z rozpočtu Únie. Odôvodnenie 23 uvádza, že so zreteľom na špecifiká účtovných pravidiel uplatňovaných v prípade EPFRV a týkajúcich sa uskutočňovania zálohových platieb a platieb v rámci financovania opatrení na kalendárny rok, je vhodné ustanoviť, že tieto výdavky musia byť predmetom vyhlásenia predkladaného v určitých intervaloch v súlade s týmito špecifickými podmienkami.

14 Článok 16 nariadenia č. 883/2006 s názvom „Vyhlásenia o výdavkoch“ v znení uplatniteľnom v čase skutkových okolností upravoval:

„1. Vyhlásenia o výdavkoch platobných agentúr sa vykonávajú v súvislosti s každým programom na rozvoj vidieka. Tieto vyhlásenia sa pri každom opatrení na rozvoj vidieka týkajú sumy oprávneného verejného výdavku, na ktorý platobná agentúra skutočne previedla príslušný príspevok EPFRV počas referenčného obdobia.

2. Potom, ako sa program schváli, členské štáty zašlú Komisii v súlade s článkom 8 ods. 1 písm. c) bod i) nariadenia… č. 1290/2005 vyhlásenia o výdavkoch elektronicky za podmienok určených v článku 18 tohto nariadenia, v týchto intervaloch a lehotách:

…

d) najneskôr do 31. januára pri výdavkoch za obdobie od 16. októbra do 31. decembra.

Výdavky vyhlásené za určité obdobie môžu zahrňovať opravy údajov vyhlásených za predchádzajúce deklaračné obdobia toho istého účtovného obdobia.

…

4. Ak sa zistia nezhody, rozdiely vo výkladoch alebo nesúvislosti týkajúce sa vyhlásení o výdavkoch za určité referenčné obdobie, vyplývajúce najmä z chýbajúceho oznámenia informácií požadovaných na základe nariadenia… č. 1698/2005 a podrobných podmienok jeho uplatňovania, a ak si vyžadujú dodatočné kontroly, od príslušného členského štátu sa požaduje, aby poskytol doplňujúce informácie. …

Platobná lehota stanovená v článku 26 ods. 5 nariadenia… č. 1290/2005 sa v tomto prípade môže prerušiť pre celú sumu alebo k časti sumy, ktorá je predmetom žiadosti o platbu, od dátumu zaslania žiadosti o informácie do prijatia požadovaných informácií a najneskôr do vyhlásenia o výdavkoch za nasledujúce obdobie. Ak v tejto lehote nedôjde k náprave, Komisia môže pozastaviť alebo znížiť platby v súlade s článkom 27 ods. 3 nariadenia… č. 1290/2005.

…“

15 Nariadenie Komisie (ES) č. 885/2006 z 21. júna 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia č. 1290/2005, pokiaľ ide o akreditáciu platobných agentúr a iných orgánov a zúčtovania EPZF a EPFRV (Ú. v. EÚ L 171, s. 90) uvádzalo najmä vo svojom odôvodnení 9, že by sa mali stanoviť podrobné ustanovenia o účtovnej uzávierke stanovenej v článku 30 nariadenia (ES) č. 1290/2005, ako aj o postupe overovania súladu stanovenom v článku 31 tohto nariadenia vrátane mechanizmu, pomocou ktorého sa výsledné čiastky v závislosti od okolností odpočítajú alebo pripočítajú k jednej z ďalších platieb vyplácaných členským štátom.

16 Článok 10 nariadenia č. 885/2006 s názvom „Zúčtovanie“ stanovuje:

„1. V rozhodnutí o zúčtovaní uvedenom v článku 30 nariadenia… č. 1290/2005 sa stanovia sumy výdavkov realizovaných v každom členskom štáte počas príslušného finančného roka, ktoré sú uznané ako výdavky účtovateľné EPZF a EPFRV na základe účtovnej uzávierky uvedenej v článku 6 tohto nariadenia a akéhokoľvek zníženia a pozastavenia platieb podľa článkov 17 a 27 nariadenia… č. 1290/2005.

…

Pokiaľ ide o EPFRV, suma stanovená na základe rozhodnutia o zúčtovaní zahŕňa prostriedky, ktoré môže príslušný členský štát opätovne použiť v súlade s článkom 33 ods. 3 písm. c) nariadenia… č. 1290/2005.

2. … Pokiaľ ide o EPFRV, suma, ktorá je v dôsledku rozhodnutia o zúčtovaní vymáhateľná od každého členského štátu alebo splatná tomuto štátu, sa stanovuje odpočítaním priebežných platieb v súvislosti s príslušným finančným rokom od výdavkov uznaných za ten istý rok v súlade s odsekom 1. Komisia odpočíta túto čiastku od prvej platby, za ktorú členský štát predložil vyhlásenie o výdavkoch alebo ju k nej pripočíta po tom, ako sa prijme rozhodnutie podľa článku 30 nariadenia… č. 1290/2005.

3. Komisia oznámi príslušnému členskému štátu výsledky kontroly poskytnutých informácií spoločne so všetkými zmenami a doplnkami, ktoré navrhne, najneskôr do 31. marca po ukončení finančného roka.

4. Ak Komisia z dôvodov, ktoré je možné pripísať príslušnému členskému štátu, nemôže urobiť zúčtovanie členského štátu do 30. apríla nasledujúceho roka, Komisia informuje členský štát o doplnkových šetreniach, ktorých uskutočnenie navrhne v súlade s článkom 37 nariadenia… č. 1290/2005.

…“

17 Článok 11 toho istého nariadenia s názvom „Overovanie súladu“ upravoval postupy upravené v článku 31 nariadenia č. 1290/2005.

Okolnosti predchádzajúce sporu

18 Oznámením z 15. novembra 2011 predložili talianske orgány Komisii v súlade s článkom 6 nariadenia č. 1974/2006 odôvodnený návrh na zmenu programu pre rozvoj vidieka týkajúceho sa regiónu Basilicate pre obdobie rokov 2007 až 2013. Tento návrh sa týkal najmä zmeny spôsobu vykonávania opatrenia č. 125 tohto programu, tak prostredníctvom organizácie regionálneho verejného obstarávania, ako aj v rámci postupu vnútroštátnej mobilizácie.

19 Listom z 1. decembra 2011 Komisia potvrdila prijatie tohto oznámenia a spresnila, že na všetky žiadané zmeny sa uplatňuje šesťmesačná lehota na schválenie v súlade s článkom 7 nariadenia č. 1974/2006.

20 Oznámením z 26. januára 2012 predložila talianska platobná agentúra Agenzia per le erogazioni in agricultura (AGEA, Agentúra na poskytovanie pomoci v poľnohospodárskom sektore) vyhlásenie o výdavkoch, ktoré vznikli riadiacemu orgánu programu pre rozvoj vidieka pre región Basilicate a ktoré sa týkali posledného štvrťroku 2011 v súlade s článkom 26 ods. 3 písm. a) nariadenia č. 1290/2005.

21 Po dvojstranných rokovaniach medzi talianskymi orgánmi a Komisiou, požiadala uvedená inštitúcia elektronickým listom z 8. februára 2012 o spresnenia týkajúce sa výdavkov na ťarchu EPFRV pre región Basilicate za posledný štvrťrok 2011. Predovšetkým si kládla otázku, či dané výdavky obsahovali aj výdavky, ktoré vznikli až po predložení návrhov na zmenu programu pre tento región, ktoré v súčasnosti skúmajú služby Komisie. Okrem toho požadovala podrobné odôvodnenie výdavkov spojených s opatrením č. 125, ktoré tiež preskúmavajú tieto služby.

22 Talianske orgány odpovedali elektronickým listom z 9. februára 2012 uvádzajúc, že vyhlásené výdavky obsahujú výdavky vzťahujúce sa na päť projektov týkajúcich sa opatrenia č. 125, ktoré sa uskutočnili v rámci postupu vnútroštátnej mobilizácie. Tabuľka priložená k tomuto listu uvádzala celkovú vzniknutú sumu pre týchto päť projektov, ako aj sumu 5 006 487,10 eura pripísanú EPFRV.

23 Listom z 21. marca 2012 oznámila Komisia orgánom regiónu Basilicate svoje pripomienky a požiadala ich o spresnenia návrhov na zmenu programu regionálneho rozvoja. Konštatovala najmä, že návrh na vznik postupu vnútroštátnej mobilizácie naráža na článok 71 ods. 2 a článok 75 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1698/2005. Z toho dôvodu pozastavila plynutie šesťmesačnej lehoty na schválenie všetkých opatrení a vyzvala talianske orgány na preskúmanie ich návrhov.

24 Listom z 28. marca 2012 Komisia vyzvala AGEA na predloženie nového vyhlásenia o výdavkoch pre región Basilicate za posledný štvrťrok 2011, pričom z neho mala odpočítať výdavky vynaložené na päť projektov týkajúcich sa opatrenia č. 125, t. j. verejné výdavky vo výške 8 703 906,64 eura a výdavky pripísané EPFRV vo výške 5 006 487,10 eura. Komisia sa odvolávala na svoj list z 21. marca 2012 a konštatovala, že navrhnutá zmena v spôsobe vykonávania opatrenia č. 125 nie je v súlade s článkom 71 ods. 2 a článkom 75 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005 a teda päť projektov nie je oprávnených zúčastniť sa na financovaní z EPFRV. Nakoniec pripomenula ustanovenie článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1974/2006.

25 AGEA odpovedala listom z 3. apríla 2012, pričom odmietla poslať nové vyhlásenie. Podľa nej musí byť predložené vyhlásenie o výdavkoch rešpektujúce požiadavky článku 26 ods. 3 nariadenia č. 1290/2005 požadované za prípustné najmä vzhľadom na skutočnosť, že Komisia nevyjadrila žiadne námietky v zmysle odseku 4 tohto ustanovenia. Z toho dôvodu Komisia mala realizovať priebežné platby v lehote do 45 dní od prijatia vyhlásenia o výdavkoch, ako je upravené v článku 16 ods. 4 nariadenia č. 883/2006 v spojení s článkom 26 ods. 5 nariadenia č. 1290/2005. Komisia tak stále mohla

uskutočniť pozastavenia alebo zníženie platieb v súlade s článkom 27 nariadenia č. 1290/2005. Nakoniec sa AGEA domnievala, že v danom prípade mala Komisia vykonať prípadné zmeny vyhlásenia o výdavkoch v nasledujúcom štvrťroku v súlade s článkom 16 ods. 2 nariadenia č. 883/2006.

26 Listom z 15. mája 2012 Komisia vzala na vedomie toto zamietnutie talianskymi orgánmi. Pripomenula dôvody, na základe ktorých by výdavky týkajúce sa piatich predmetných projektov mali byť odpočítané od vyhlásených výdavkov a vyzvala tieto orgány na predloženie dodatočných informácií v lehote 30 dní. Komisia uviedla, že v prípade chýbajúcej alebo nedostatočnej odpovede môže pristúpiť k zníženiu vyhlásených výdavkov v súlade s článkom 27 nariadenia č. 1290/2005, z ktorých suma vo výške 5 006 487,10 eur bola pripísaná EPFRV.

27 Listom z 25. mája 2012 Komisia vyjadrila svoje pripomienky k novej verzii návrhu na zmenu programu regionálneho rozvoja Basilicate, ktorý paralelne oznámila 9. mája 2012. V tejto verzii Talianska republika navrhuje vykonať opatrenie č. 125 prostredníctvom verejného obstarávania, ktorým by riadiaci orgán mohol overiť podmienky realizácie upravené v programe pre rozvoj vidieka. Komisia aj tento návrh zamietla. Predovšetkým uviedla, že návrh na zmenu spôsobu vykonania tohto opatrenia spôsobuje určitú právnu neistotu vo vzťahu k platným spôsobom. Nakoniec pozastavila plynutie šesťmesačnej lehoty na schválenie návrhu na zmeny programu a vyzvala talianske orgány na predloženie jeho novej verzie.

28 Oznámením z 20. júna 2012 talianske orgány predložili svoje pripomienky k neprípustnosti výdavkov, ktorú konštatovala Komisia vo svojom liste z 15. mája 2012.

29 Komisia odpovedala listom z 11. septembra 2012, kde vyjadrila názor, že skutočnosti predložené talianskymi orgánmi neposkytujú odpoveď na nezrovnalosti uvedené v súvislosti so súladom predmetného návrhu na zmenu s článkom 71 ods. 2 a článkom 75 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005. Znovu dospela k záveru, že suma 5 006 487,10 eura nemôže byť financovaná EPFRV. Navyše uviedla, že v prípade chýbajúcej alebo nedostatočnej odpovede v lehote 30 dní pristúpi k zníženiu zodpovedajúcemu priebežným výdavkom v súlade s článkom 27 ods. 3 nariadenia č. 1290/2005.

30 Talianske orgány listom z 19. októbra 2012 potvrdili, že nedisponujú inými skutočnosťami týkajúcimi sa súladu uvedenej sumy vyhlásených výdavkov a pristúpili k vráteniu súm poskytnutých príjemcom opatrenia č. 125.

31 Komisia v liste z 26. marca 2013 oznámila talianskym orgánom, že výmena informácii v zmysle článku 27 ods. 3 nariadenia č. 1290/2005 sa uzatvára a že naďalej zastáva názor o nesúlade spôsobov vykonávania piatich projektov týkajúcich sa opatrenia č. 125 s právom Únie. Dodala, že pripravuje pozastavenie sumy 5 006 487,10 eura a že táto otázka sa tiež posúdi v rámci dodatočného zúčtovania.

32 Talianske orgány vzali tento list Komisie na vedomie listom zo 17. apríla 2013, pričom uviedli, že spornú sumu už považovali za pozastavenú.

33 Komisia prijala 26. apríla 2013 vykonávacie rozhodnutie 2013/209/EÚ o vyrovnaní účtov platobných agentúr členských štátov týkajúcich sa výdavkov financovaných z Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) za rozpočtový rok 2012 (Ú. v. EÚ L 118, s. 23; ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktoré oznámila Talianskej republike 29. apríla 2013. Pokiaľ ide o región Basilicate, Komisia označila sumu vo výške 5 006 487,10 eura za „znovu nepoužiteľnú sumu“, čím ju vylúčila z financovania Úniou.

34 Oznámením zo 16. mája 2013 Komisia najmä začala postup overovania súladu podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 885/2006. V rámci nápravných opatrení navrhla opravu sumy 5 006 487,10 eura na ťarchu AGEA.

Konanie a návrhy účastníkov konania

35 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 9. júla 2013 podala Talianska republika žalobu, na základe ktorej sa začalo toto konanie.

36 Keďže v stanovenej lehote, t. j. do 26. novembra 2013, nebola podaná žiadna replika, písomná časť konania sa v tento deň skončila.

37 Na základe správy sudcu spravodajcu Všeobecný súd (šiesta komora) rozhodol o otvorení ústnej časti konania a v rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania upravených v článku 64 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu z 2. mája 1991 písomne položil otázky účastníkom konania, ktorí na ne odpovedali v stanovených lehotách.

38 Prednesy účastníkov konania, ako aj ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 16. apríla 2015.

39 Talianska republika navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom vylučuje sumu 5 006 487,10 eura týkajúcu sa regiónu Basilicate z limitu pre výdavky EPFRV v programe regionálneho rozvoja tohto regiónu,

— uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

40 Komisia navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— uložil Talianskej republike povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

41 Na podporu svojej žaloby Talianska republika uvádza jediný žalobný dôvod založený na porušení článkov 26, 27 a 29 nariadenia č. 1290/2005, článku 10 nariadenia č. 1974/2006, článku 16 ods. 4 nariadenia č. 883/2006 a článku 11 nariadenia č. 885/2006, ako aj na porušení podstatných formálnych náležitostí, medzi inými povinnosti odôvodnenia a všeobecných zásad práva Únie, najmä zásady zákonnosti, právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery.

42 Podľa Talianskej republiky znamená označenie sumy 5 006 487,10 eura v napadnutom rozhodnutí za „znovu nepoužiteľnú sumu“ zníženie stropu výdavkov EPFRV pre program rozvoja vidieka regiónu Basilicate a tým nemožnosť jeho použitia v rámci uvedeného stropu. Takéto označenie by viedlo k zrušeniu záväzku v zmysle článku 29 nariadenia č. 1290/2005. Takéto zrušenie by porušovalo všetky ustanovenia a právne predpisy uvedené v bode 41 vyššie, najmä z dôvodu, že vyhlásenie o výdavkoch pre program rozvoja vidieka regiónu Basilicate pre posledný štvrťrok 2011 bolo podané v požadovanej lehote a v súlade s článkom 26 ods. 3 nariadenia č. 1290/2005.

43 Komisia namieta voči tvrdeniam Talianskej republiky a domnieva sa, že žaloba je založená na chybnom predpoklade, keďže napadnuté rozhodnutie nenariaďuje žiadne automatické zrušenie spornej sumy. Preto vzhľadom na skutočnosť, že Talianska republika bola úzko zapojená do procesu prípravy tohto rozhodnutia, a vzhľadom na jeho odôvodnenia 1 a 7 sa napadnuté rozhodnutie musí považovať za dostatočne odôvodnené.

44 Na úvod je potrebné uviesť, čo potvrdila Talianska republika počas pojednávania, že uvedená žaloba sa týka skutočnosti, že suma 5 006 487,10 eura bola v podstate v napadnutom rozhodnutí automaticky zrušená v rozpore s článkom 29 ods. 5 nariadenia č. 1290/2005 a bez primeraného vysvetlenia.

45 Po prvé je však potrebné uviesť, že Talianska republika sa vo svojich písomnostiach obmedzila na tvrdenie, bez jeho širšieho vysvetlenia, o porušení článkov 26 a 27 nariadenia č. 1290/2005, článku 10 nariadenia č. 1974/2006, článku 16 ods. 4 nariadenia č. 883/2006 a článku 11 nariadenia č. 885/2006, ako aj o porušení podstatných formálnych náležitostí vo všeobecnosti a všeobecných zásad práva Únie, najmä zásady zákonnosti, právnej istoty a ochrany legitímnej dôvery.

46 Treba poznamenať, že podľa článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991 musí žaloba obsahovať zhrnutie dôvodov, na ktorých sa zakladá. Okrem toho podľa ustálenej judikatúry musí byť toto zhrnutie nezávisle od akejkoľvek terminologickej otázky dostatočne jasné a presné, aby si žalovaný mohol pripraviť svoju obranu a aby Všeobecný súd mohol rozhodnúť o žalobe prípadne bez toho, aby musel žiadať o ďalšie informácie. Na prípustnosť žaloby sa totiž vyžaduje, aby z jej samotného znenia aspoň stručne, ale koherentným a zrozumiteľným spôsobom, vyplývali podstatné skutkové a právne okolnosti, na ktorých sa zakladá, a to na účely zabezpečenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti (pozri rozsudok z 27. septembra 2006, Roquette Frères/Komisia, T-322/01, Zb., EU:T:2006:267, bod 208 a citovanú judikatúru). Z ustálenej judikatúry ďalej vyplýva, že akýkoľvek žalobný dôvod, ktorý nebol dostatočne vyjadrený v návrhu na začatie konania, treba pokladať za neprípustný. Podobné požiadavky sa uplatnia aj vtedy, ak sa na podporu žalobného dôvodu uvádza výhrada. Pokiaľ ide o prekážku konania z dôvodu verejného záujmu, túto neprípustnosť môže Všeobecný súd podľa potreby uplatniť aj bez návrhu (pozri rozsudok zo 14. decembra 2005, Honeywell/Komisia, T-209/01, Zb., EU:T:2005:455, body 54 a 55 a citovanú judikatúru).

47 Vzhľadom na ustálenú judikatúru uvedenú v bode 46 vyššie Všeobecný súd *ex offo* konštatuje, že výhrady uvedené v bode 45 vyššie nie sú stručne podložené v súlade s ustanoveniami článku 44 ods. 1 písm. c) rokovacieho poriadku z 2. mája 1991. Preto je ich potrebné zamietnuť ako neprípustné.

48 Po druhé Talianska republika v bodoch 40 a 41 žaloby uvádza, že výška spornej sumy uvedená v napadnutom rozhodnutí je nesprávna. Podľa nej vzhľadom na skutočnosť, že „platby boli z dôvodu zabránenia zrušenia záväzku uskutočnené nad rámec toho, čo je nevyhnutné“ táto suma mala predstavovať výšku 4 475 963,58 eura. Predložila tabuľku, ktorá predstavovala celkovú výšku finančných záväzkov regiónu v období rokov 2007 až 2009 a rozdiel v úhradách uskutočnených 31. decembra 2011, na jednej strane prijala päť projektov do opatrenia č. 125 a na druhej strane ich vylúčila.

49 Je nutné konštatovať, že táto tabuľka, nachádzajúca sa v bode 41 žaloby, neobsahuje žiadnu informáciu o pôvode údajov, ktoré sú v nej uvedené, ani relevantné vysvetlenie k metóde použitej pri jej vypracovaní a že je nemožné overiť informácie, ktoré obsahuje. Z toho dôvodu nemá dostatočnú dôkaznú hodnotu a nemôže tak viesť Všeobecný súd k preskúmaniu výpočtu spornej sumy. V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že na posúdenie dôkaznej hodnoty dokumentu je potrebné jednak overiť spoľahlivosť informácie, ktorú tento dokument obsahuje, a zohľadniť najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, subjekt, ktorému je určený, a jednak položiť si otázku, či sa podľa svojho obsahu zdá rozumný a vierohodný (pozri rozsudok z 27. septembra 2006, Dresdner Bank a i./Komisia, T-44/02 OP, T-54/02 OP a T-56/02 OP, T-60/02 OP a T-61/02 OP, Zb., EU:T:2006:271, bod 121 a citovanú judikatúru).

50 Z toho vyplýva, že výhrada založená na výpočte spornej sumy nie je podložená a musí byť zamietnutá.

51 To isté platí pre tabuľku predloženú v bode 37 žaloby, ktorá preukazuje sumy vrátené talianskym orgánom príjemcami opatrenia č. 125, ktoré predstavovali časti EPFRV. Táto tabuľka neobsahuje žiadnu informáciu o pôvode údajov, ktoré uvádza, ani relevantné vysvetlenie k metóde použitej pri jej vypracovaní. Z tohto dôvodu sa musí tiež zamietnuť ako bez dôkaznej hodnoty.

52 Navyše je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry prináleží Komisii uniesť dôkazné bremeno o porušení právnych predpisov Únie a len čo je toto porušenie dokázané, prináleží členskému štátu, aby prípadne uniesol dôkazné bremeno o tom, že Komisia sa dopustila omylu, pokiaľ ide o finančné dôsledky z toho vyplývajúce (rozsudky zo 7. októbra 2004, Španielsko/Komisia, C-153/01, Zb., EU:C:2004:589, bod 67, a zo 7. júla 2005, Grécko/Komisia, C-5/03, Zb., EU:C:2005:426, bod 38). Ak by sme predpokladali, že v prejednávanej veci sa preukáže porušenie, je nutné konštatovať, že Talianska republika nepredložila žiadne tvrdenie, ktorý by preukazovalo chybu Komisie týkajúcu sa finančných následkov vyplývajúcich z takéhoto porušenia.

53 V zostávajúcej časti pokiaľ ide o výhrady založené v podstate na porušení článku 29 ods. 5 nariadenia č. 1290/2005 a povinnosti odôvodnenia, je potrebné uviesť nasledujúce.

54 Po prvé Talianska republika tvrdí, že napadnuté rozhodnutie nie je odôvodnené, pokiaľ ide o zaradenie spornej sumy do rozhodnutia EPFRV o zúčtovaní za rok 2012, ktoré neuvádza prípravné akty na jeho prijatie.

55 Po druhé Talianska republika uvádza, že v rozsahu, v akom bola sporná suma znížená alebo pozastavená podľa článku 27 ods. 3 nariadenia č. 1290/2005, je nevyhnutne vylúčená z výpočtu súm zrušených v zmysle článku 29 ods. 5 toho istého nariadenia. Rovnako sa zúčtovanie týka len účtovnej evidencie predloženej každou platobnou agentúrou. Podľa Talianskej republiky zaradenie spornej sumy do napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa zúčtovania EPFRV pre rok 2012 je v rozpore s následným začatím postupu overovania súladu podľa článku 11 nariadenia č. 885/2006.

O výhrade založenej na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia

56 Podľa ustálenej judikatúry odôvodnenie vyžadované podľa článku 296 ZFEÚ má uvádzať jasným a jednoznačným spôsobom úvahy inštitúcie, autora aktu, spôsobom umožňujúcim dotknutým osobám spoznať odôvodnenia prijatých opatrení a súdu vykonávať svoju kontrolnú právomoc. Nevyžaduje sa pritom, aby odôvodnenie vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti. Otázka, či odôvodnenie rozhodnutia spĺňa tieto požiadavky, sa musí totiž posudzovať nielen s prihliadnutím na jeho znenie, ale tiež na jeho kontext, ako aj súhrn právnych predpisov upravujúcich dotknutú oblasť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. januára 2000 Mehibas Dordtselaan/Komisia, T-290/97, Zb., EU:T:2000:8, bod 92 a citovanú judikatúru).

57 V osobitnom kontexte vypracovania rozhodnutí týkajúcich sa zúčtovania, sa podľa ustálenej judikatúry rozhodnutie považuje za dostatočne odôvodnené v prípade, keď sa štát, ktorý je jeho adresátom, priamo zúčastnil na procese jeho vyhotovenia a poznal dôvody, na základe ktorých Komisia dospela k záveru, že sporné sumy nemôžu byť účtované na ťarchu EPFRV (pozri analogicky v kontexte EPUZF rozsudky zo 6. marca 2001, Holandsko/Komisia, C-278/98, Zb., EU:C:2001:124, bod 119; z 20. septembra 2001, Belgicko/Komisia, C-263/98, Zb., EU:C:2001:455, bod 98, a z 9. septembra 2004, Grécko/Komisia, C-332/01, Zb., EU:C:2004:496, bod 67).

58 Po prvé v prejednávanej veci z priebehu okolností a spisu vyplýva, že Komisia uviedla jasne a dostatočne dôvody, na základe ktorých sa domnievala, že sporná suma nie je oprávnená na príspevok z EPFRV, a to počas celého správneho konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia. Opakovane totiž upozorňovala Taliansku republiku na neoprávnenosť zaradenia spornej sumy medzi výdavky účtované na ťarchu EPFRV v poslednom štvrťroku roku 2011. Navyše ju opakovane žiadala o zníženie výdavkov vynaložených na päť projektov týkajúcich sa opatrenia č. 125 a oznámila jej, že pristúpi k zníženiu zodpovedajúcemu priebežným výdavkom z dôvodu nesúladu uvedeného opatrenia s článkom 71 ods. 2 a článkom 75 ods. 1 nariadenia č. 1698/2005.

59 V liste z 21. marca 2012 (pozri bod 23 vyššie) tak Komisia konštatovala, že zmena opatrenia č. 125 nie je zlučiteľná s požiadavkami článku 71 ods. 2 a článku 75 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 1698/2005. Spresnila, že jedine výdavky, o ktorých rozhodol riadiaci orgán príslušného programu alebo o ktorých sa rozhodlo na základe jeho zodpovednosti, sú v súlade s výberovými kritériami stanovenými príslušným orgánom oprávnené na príspevok z EPFRV. A to v prejednávanej veci splnené nebolo. Ďalej Komisia v liste z 28. marca 2012 (pozri bod 24 vyššie) vyzvala AGEA na zníženie výdavkov týkajúcich sa opatrenia č. 125 z vyhlásenia o výdavkoch pre región Basilicate pre posledný štvrťrok 2011, keďže nemôžu byť účtované na ťarchu EPFRV. Na jednej strane sa odvolávala na predchádzajúci list z 21 marca 2012 a zopakovala dôvody tohto vylúčenia, ako aj rovnaké uplatniteľné právne predpisy, a na strane druhej pripomenula ustanovenia článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1974/2006 odôvodňujúce požiadavku tohto zníženia. List z 15. mája 2012 (pozri bod 26 vyššie) prebral dôvody predchádzajúcich listov a uviedol, že ak nebudú predložené relevantné dodatočné informácie, Komisia pristúpi k zúčtovaniu a zníženiu výdavkov spojených s opatrením č. 125, t. j. sumy vo výške 5 006 487,10 eura. Totožne, keďže zamietla skutočnosti predložené talianskymi orgánmi, dospela Komisia v liste z 11. septembra 2012 (pozri bod 29 vyššie) k záveru o neoprávnenosti spornej sumy na základe rovnakých dôvodov a ustanovení.

60 Tento postup viedol k listu z 26. marca 2013 (pozri bod 31 vyššie). Komisia v ňom znovu vyjadrila dôvody, na základe ktorých považuje spornú sumu za neoprávnenú na príspevok z EPFRV. Uviedla, že talianske orgány neodpovedali na jej obavy týkajúce sa zákonnosti výdavkov vzniknutých v rámci opatrenia č. 125, ktoré vyjadrila v liste z 11. septembra 2012. Z tohto dôvodu dospela k názoru a uviedla, že pristúpi k pozastaveniu úhrady sumy vo výške 5 006 487,10 eura a tento problém sa posúdi pri zúčtovaní výdavkov.

61 Je nutné konštatovať, že takýto priebeh skutočností, ktorý Talianska republika nespochybnila, preukazuje, že Komisia sa k nakladaniu so spornou sumou vyjadrila jasne a jednoznačne.

62 Po druhé zo spisu vyplýva, že talianske orgány pochopili, že sporná suma bola vylúčená z prípustných výdavkov za posledný štvrťrok 2011 a z akého dôvodu. Predovšetkým je potrebné zdôrazniť, že talianske orgány na konci roku 2012 v očakávaní pozastavenia spornej sumy z výdavkov prípustných na účasti financovania EPFRV pristúpili k vráteniu všetkých súm zo strany príjemcov tak, ako to preukazuje ich list z 19. októbra 2012. Navyše talianske orgány dvakrát zmenili svoje návrhy na zmeny v spôsobe vykonávania opatrenia č. 125, čím reagovali na výhrady uvedené Komisiou, čo preukazujú ich odpovede na písomné otázky položené Všeobecným súdom.

63 Je potrebné tiež uviesť, že talianske orgány sa opakovane počas správneho konania vyjadrili k označeniu spornej sumy a k uvedenému názoru Komisie v listoch z 3. apríla, 20. júna a 19. októbra 2012 a 17. apríla 2013 počas správneho konania.

64 Okrem toho je potrebné uviesť, že vzhľadom na skutočnosť, že Talianska republika oznámením z 15. novembra 2011 (pozri bod 18 vyššie) začala urýchlene kontrolu zmien navrhnutých v danej veci na základe článku 6 nariadenia č. 1974/2006, nemôže tvrdiť, že nevedela o dôsledkoch neschválenia tejto zmeny, ktoré boli uvedené v článku 10 rovnakého nariadenia.

65 Po tretie tvrdenie, podľa ktorého napadnuté rozhodnutie neobsahuje žiadne odôvodnenie, nemožno prijať. Z odôvodnení tohto rozhodnutia vyplýva, že Komisia vychádzala najmä z článkov 27, 30 a 33 nariadenia č. 1290/2005. Predovšetkým v odôvodnení 7 napadnutého rozhodnutia Komisia spresnila, že „aby sa predišlo akejkoľvek predčasnej alebo dočasnej úhrade [priebežných platieb znížených alebo pozastavených v súlade s článkom 27 ods. 3], nemali by sa uznať v tomto rozhodnutí a mali by sa ďalej preskúmať v rámci postupu overenia súladu“. V článku 1 napadnutého rozhodnutia tak Komisia schválila účty platobných agentúr členských štátov v oblasti výdavkov financovaných z EPFRV za rozpočtový rok 2012, pričom v prílohe I spresnila sumy, ktoré sa majú vymôcť od členského štátu

alebo zaplatiť členskému štátu na každý program rozvoja vidieka. V prílohe I boli deklarované výdavky pre región Basilicate znížené o spornú sumu. Preto bola uvedená suma odpočítaná aj od prijatej a schválenej sumy za rozpočtový rok 2012.

66 V rozpore s tým, čo tvrdí Talianska republika, nie je dôležité, že napadnuté rozhodnutie sa pri svojom prijatí neodvoláva na prípravné akty. Talianska republika bola totiž priamo zúčastnená na procese vyhotovenia tohto rozhodnutia v zmysle judikatúry uvedenej v bode 57 vyššie a poznala dôvody, na základe ktorých Komisia dospela k záveru, že sporná suma nemôže byť účtovaná na ťarchu EPFRV. Navyše Talianska republika neoznačila žiadnu nepresnosť, ktorá by mohla viesť k nepochopeniu napadnutého rozhodnutia. V rozsahu, v akom tvrdí, že nepochopila zaradenie spornej sumy „do stĺpca s názvom ‚znovu nepoužiteľné sumy', ktorý nebol nikdy predtým [v napadnutom rozhodnutí] použitý", je potrebné uviesť, že toto pomenovanie vychádza priamo z článku 33 nariadenia č. 1290/2005. Tento článok s názvom „Osobitné ustanovenia platné pre EPFRV" vo svojom odseku 3 písm. c) upravuje, že čiastky vypustené z financovania Únie a vymožené čiastky, ako aj s nimi spojené úroky sa znovu pridelia príslušnému programu. Tieto prostriedky však môžu členské štáty „[znovu – *neoficiálny preklad*] použiť" iba na operáciu uvedenú v tom istom programe na rozvoj vidieka a pod podmienkou, že sa nepridelia na operácie, ktoré boli predmetom finančnej úpravy. Ako bolo konštatované v bode 65 vyššie, napadnuté rozhodnutie sa vyslovene odvoláva na článok 33 ako na právny základ. Navyše Talianska republika nielen, že opätovne získala spornú sumu v očakávaní prijatia napadnutého rozhodnutia, ale zároveň v žalobe tvrdí, že ju nemohla znovu použiť v určenom programe. Tieto informácie preukazujú, že pochopila odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a mohla uplatniť svoje práva pred Všeobecným súdom.

67 Preto musí byť táto výhrada zamietnutá ako nedôvodná.

O výhrade založenej na porušení článku 29 ods. 5 nariadenia č. 1290/2005

68 Na úvod je potrebné pripomenúť, že Komisia nemá pri riadení spoločnej poľnohospodárskej politiky právo použiť prostriedky, ktoré nezodpovedajú predpisom upravujúcim spoločnú organizáciu uvedených trhov, a že toto pravidlo má všeobecnú platnosť (pozri rozsudok z 9. júna 2005, Španielsko/Komisia, C-287/02, Zb., EU:C:2005:368, bod 34 a citovanú judikatúru). Ak teda Komisia zistí, že účtovníctvo platobných agentúr zahŕňa výdavky vynaložené v rozpore s predpismi Únie, ktoré upravujú spoločnú organizáciu príslušného trhu, má právomoc vyvodiť z toho všetky dôsledky, a teda vykonať finančné opravy v ročných účtovných závierkach platobných agentúr už v štádiu svojho rozhodnutia týkajúceho sa schválenia účtovnej závierky na základe článku 30 nariadenia č. 1290/2005 (pozri, pokiaľ ide o schválenie účtovnej uzávierky na základe článku 7 ods. 3 nariadenia č. 1258/1999, rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný, EU:C:2005:368, bod 35).

69 Podľa ustálenej judikatúry ak Komisia odmietne pripísať na ťarchu fondov niektoré výdavky z dôvodu porušenia ustanovení práva Únie zo strany členského štátu, musí existenciu uvedených porušení preukázať (pozri v tomto zmysle rozsudok z 28. októbra 1999, Taliansko/Komisia, C-253/97, Zb., EU:C:1999:527, bod 6 a citovanú judikatúru).

70 Povinnosťou Komisie pri preukazovaní existencie porušenia pravidiel spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov nie je dokázať vyčerpávajúcim spôsobom nedostatočné kontroly vykonané vnútroštátnymi orgánmi alebo nesprávnosť nimi odovzdaných údajov, ale predložiť dôkaz o vážnych a odôvodnených pochybnostiach, ktoré Komisia má vo vzťahu k týmto kontrolám alebo údajom. Toto zmiernenie dôkazného bremena pre Komisiu sa vysvetľuje skutočnosťou, že je to členský štát, ktorý má najlepšie postavenie pre získanie a kontrolu údajov potrebných na schválenie účtovnej uzávierky EPFRV a ktorému v dôsledku toho prislúcha predloženie čo najpodrobnejšieho a najúplnejšieho dôkazu o existencii svojich kontrol a údajov, prípadne o nepresnosti tvrdení Komisie (pozri v kontexte EPUZF rozsudky Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 68 vyššie, EU:C:2005:368, bod 53, a zo 6. novembra 2014, Holandsko/Komisia, C-610/13 P, EU:C:2014:2349, bod 60).

71 Preukázanie splnenia podmienok na účely získania financovania, ktoré Komisia zamietla, je teda úlohou tohto členského štátu. Príslušný členský štát nemôže vyvrátiť zistenia Komisie bez toho, aby svoje vlastné tvrdenia podložil dôkazmi o existencii spoľahlivého a funkčného systému kontroly. Ak sa mu teda nepodarí preukázať, že zistenia Komisie sú nesprávne, vedú tieto zistenia k vzniku vážnych pochybností týkajúcich sa vytvorenia primeraného a účinného systému opatrení na dohľad a kontrolu (pozri rozsudok zo 17. mája 2013, Bulharsko/Komisia, T-335/11, EU:T:2013:262, bod 22 a citovanú judikatúru).

72 Túto výhradu je potrebné preskúmať práve v duchu týchto zásad.

73 Žalobkyňa touto výhradou tvrdí, že Komisia v napadnutom rozhodnutí zrušila spornú sumu, ako je to upravené v článku 29 nariadenia č. 1290/2005. Podľa Talianskej republiky suma pozastavená v súlade s článkom 27 ods. 3 toho istého nariadenia nemôže byť predmetom zrušenia záväzku v zmysle článku 29 ods. 5 písm. a) uvedeného nariadenia.

74 V prvom rade je potrebné pripomenúť, že článok 29 nariadenia č. 1290/2005 nepredstavuje právny základ napadnutého rozhodnutia. Ako vyplýva z preskúmania výhrady založenej na nedostatočnom odôvodnení, toto ustanovenie sa neuvádza ani v odôvodneniach ani vo výroku tohto rozhodnutia. Z názvu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že sa týka zúčtovania platobných agentúr za finančný rok 2012. Ďalej zo znenia odôvodnenia 7 spolu s článkom 1 a prílohou I napadnutého rozhodnutia vyplýva, že pre tento finančný rok sa zo schválenej sumy pre program rozvoja vidieka regiónu Basilicate musela odpočítať sporná suma a Talianskej republike sa nariadilo, že do vyjadrenia sa Komisie v rámci následného postupu overenia súladu nemôže danú sumu znovu v uvedenom programe použiť. Nakoniec, a ako vyplýva z bodu 68 vyššie, patrí do právomoci Komisie vykonať v rámci rozhodnutia o zúčtovaní takúto opravu.

75 Počas pojednávania a vo svojich odpovediach na písomného otázky Všeobecného súdu Talianska republika priznala, že v prejednávanej veci sa neuplatnil článok 29 nariadenia č. 1290/2005. Tvrdí však, že označenie spornej sumy za „znovu nepoužiteľnú sumu“ je v rámci EPFRV „presne porovnateľné so zrušením záväzku“.

76 Toto tvrdenie sa nemôže prijať.

77 Z odôvodnenia 22 nariadenia č. 1290/2005 vyplýva, že pravidlo automatického zrušenia záväzku bolo vypracované, aby prispelo k urýchleniu využívania programov a k riadnemu finančnému hospodáreniu. Komisia je tak článkom 29 toho istého nariadenia oprávnená automaticky zrušiť rozpočtový záväzok na program na rozvoj vidieka, ktorý nebol použitý na zálohovú platbu alebo na priebežné platby, alebo na ktorý nebolo predložené žiadne správne vyhlásenie o výdavkoch najneskôr 31. decembra druhého roku nasledujúceho po roku rozpočtového záväzku.

78 V prejednávanej veci napadnuté rozhodnutie nenariaďuje žiadne definitívne zamietnutie spornej sumy. Vyplýva z neho totiž, že Komisia ešte o označení tejto sumy neprijala konečné stanovisko. V odôvodnení 5 napadnutého rozhodnutia Komisia spresňuje, že riadne účtovné uzávierky a sprievodná dokumentácia jej umožňujú, aby v prípade niektorých platobných agentúr prijala rozhodnutie o úplnosti, presnosti a vecnej správnosti predložených riadnych účtovných závierok, pričom príloha I obsahuje schválené sumy rozčlenené podľa členských štátov, ako aj sumy, ktoré sa majú vymôcť od členských štátov alebo ktoré sa im majú vyplatiť. Naopak v odôvodnení 7 napadnutého rozhodnutia Komisia konštatovala, že aby sa predišlo akejkoľvek predčasnej alebo dočasnej úhrade priebežných znížených alebo pozastavených platieb, nemali by sa uznať v uvedenom rozhodnutí a mali by sa ďalej preskúmať v rámci postupu overenia súladu podľa článku 31 nariadenia č. 1290/2005. Ako vyplýva z oznámenia Komisie zo 16. mája 2013 (pozri bod 34 vyššie), Komisia začala tento postup overovania súladu. Príloha 4 tohto dokumentu s názvom „Nápravné opatrenia“ sa týka najmä nakladania so spornou sumou. Navyše je medzi účastníkmi konania zrejmé, že tento postup prebiehal v čase pojednávania. Preto napadnuté rozhodnutie neznamená *de jure* ani *de facto*

zrušenie spornej sumy. Talianska republika sa tak nemôže odôvodnene odvolávať na výnimku automatického zrušenia záväzku podľa článku č. 1290/2005. Skutočnosť, že jej bolo z dôvodu napadnutého rozhodnutia zabránené použiť spornú sumu v rámci programu pre rozvoj vidieka pre región Basilicate, nemá vplyv na právnu kvalifikáciu tohto rozhodnutia.

79 Ostatné tvrdenia žalobkyne, ktoré vychádzajú vo väčšine z chybného predpokladu, podľa ktorého je sporná suma v skutočnosti zrušená, nemôžu tento záver spochybniť.

80 Po prvé Talianska republika nesprávne tvrdí, že „formálne predloženie štvrťročného vyhlásenia o výdavkoch v požadovanej lehote… nemôže viesť k zrušeniu príslušných súm, ale môže prípadne viesť len k pozastaveniu alebo zníženiu preplatených súm, [pričom] však prípadne znížená alebo pozastavená suma nemôže byť zrušená… [a] môže sa znovu použiť v rámci [programu pre rozvoj vidieka]“.

81 Ako bolo uvedené vyššie, nedošlo k žiadnemu zrušeniu.

82 Je však potrebné uviesť, že podľa logiky tvrdenia Talianskej republiky, by bola Komisia povinná prijať chybné priebežné vyhlásenie o výdavkoch programu pre rozvoj vidieka z dôvodu obyčajného dodržania formálnych náležitostí týkajúcich sa jeho podania podľa článku 26 ods. 3 nariadenia č. 1290/2005. Bola by tak povinná ich schváliť a následne na úkor vlastnej administratívnej záťaže toto vyhlásenie zmeniť v rámci konania upraveného v článku 16 nariadenia č. 883/2006. Takáto logika naráža na celistvosť zúčtovacieho konania podľa článku 30 nariadenia č. 1290/2005, ktoré ako vyplýva zo znenia tohto článku pokrýva úplnosť, presnosť a správnosť ročných účtovných závierok predložených vnútroštátnymi orgánmi.

83 Rozhodnutie o zúčtovaní totiž spresňuje, že sumy, ktoré majú byť vrátené jednotlivými členskými štátmi, sa stanovia odpočítaním záloh zaplatených v priebehu príslušného rozpočtového roka od výdavkov uznaných pre ten istý rok. Ak Komisia zistí v ročnom vyhlásení o výdavkoch pre program existenciu akýchkoľvek nezrovnalostí, nemôže ich v rámci zúčtovania označiť za výdavky pripísané EPFRV a musí tak v rámci čakania na prípadné rozhodnutie o nesúlade zamietnuť ich financovanie (pozri analogicky rozsudok Španielsko/Komisia, už citovaný v bode 68 vyššie, EU:C:2005:368, bod 32, a návrh generálneho advokáta Jacobsa v tejto veci, Zb., EU:C:2005:35, body 47 a 48).

84 V prejednávanej veci Talianska republika vyslovene do svojho vyhlásenia o výdavkoch za posledný štvrťrok 2011 zahrnula výdavky, ktoré neboli v zmysle článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1974/2006 prípustné pre financovanie EPFRV. Nemôže tvrdiť, že predloženie priebežného vyhlásenia o výdavkoch, ktoré dodržalo platné formálne náležitosti, vedie k účasti EPFRV na financovaní výdavkov, ktoré by nikdy neboli pripísané tomuto fondu. Ak by tomu tak bolo, toto ustanovenie by totiž nemalo žiaden potrebný účinok.

85 To isté platí o tvrdení Talianskej republiky, podľa ktorého „sa zúčtovanie týka účtovnej evidencie predloženej každou platobnou agentúrou… a… odôvodnenia predložené [v danej veci] sa konkrétne nezmieňujú o probléme sporných platieb [regiónu Basilicate]“. Toto tvrdenie sa musí zamietnuť na základe vyššie uvedených odôvodnení. V každom prípade zamietnutie financovania výdavkov, uskutočnených v rozpore s právnou úpravou Únie, nemôže závisieť od stanoviska prijatého na vnútroštátnej úrovni, keďže odsúhlasenie výdavkov pri zúčtovaní prináleží službám Komisie a nie vnútroštátnym orgánom alebo spoločnostiam povereným prípravou odôvodnení.

86 Pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého Talianska republika nemohla v danom prípade zmeniť štvrťročné vyhlásenie, pretože formálne náležitosti článku 26 ods. 3 a 4 nariadenia č. 1290/2005 boli dodržané a lehota uplynula, nie je príliš vierohodné, keďže Komisia ju počas správneho konania trikrát vyzvala na zníženie spornej sumy v jej vyhlásení, t. j. v oznámeniach z 28. marca, 15. mája a 25. mája 2012.

87 Po druhé je pravda, ako tvrdí Talianska republika, že príslušná právna úprava „nezakazuje [členskému štátu] uskutočňovať výdavky v očakávaní prijatia zmien [programu pre rozvoj vidieka, ktoré boli predložené Komisii]“. Z toho však nevyplýva, v rozpore s tým, čo tvrdí, že vyhlásenie o výdavkoch týkajúce sa posledného štvrťroku je platné. Ako vyplýva z článku 10 ods. 1 nariadenia č. 1974/2006, členské štáty môžu počas tohto obdobia uskutočňovať výdavky, ale nesú zodpovednosť za výdavky vzniknuté v čase medzi dátumom, ku ktorému Komisia dostane ich žiadosť o zmeny, a dátumom jej rozhodnutia o súlade týchto zmien.

88 Článok 16 ods. 4 nariadenia č. 883/2006 tiež nemôže podporovať tvrdenie Talianskej republiky. V rozpore s tým, čo tvrdí Talianska republika, Komisia nie je v prípade, ak konštatuje nezrovnalosti, povinná realizovať priebežnú platbu v lehote do 45 dní od bežného podania vyhlásenia o výdavkoch. Navyše Komisia v prejednávanej veci požiadala talianske orgány o dodatočné informácie (pozri body 21 a 23 vyššie). Podľa druhého odseku tohto ustanovenia, ak nedôjde po takejto výmene informácii k náprave, Komisia môže pozastaviť alebo znížiť platby v súlade s článkom 27 ods. 3 nariadenia č. 1290/2005.

89 Po tretie tvrdenie Talianskej republiky, že v prejednávanej veci existuje „účtovná nezrovnalosť“ v rozsahu, v akom bola sporná suma v oznámení Komisie zo 16. mája považovaná naraz za „problém v zúčtovaní za rok 2012“ a za pozastavenú sumu, tiež nemožno prijať. Podľa článku 27 ods. 4 nariadenia č. 1290/2005 rozhodnutia pozastaviť alebo znížiť platby podľa odseku 3 sa prijmú bez toho, aby boli dotknuté rozhodnutia uvedené v článkoch 30 a 31 rovnakého nariadenia. Podľa článku 30 ods. 2 uvedeného nariadenia rozhodnutie prijaté na základe článku 30 sa prijme bez toho, aby boli dotknuté rozhodnutia prijaté neskôr na základe článku 31 a týkajúce sa vylúčenia z financovania Úniou, ak sa nerealizovali v súlade s pravidlami Únie. Z toho vyplýva, že počas prijímania rozhodnutia o schválení účtovnej závierky na základe článku 30 Komisia môže vyvodiť dôsledky z nedostatkov zistených v kvalite odovzdaného účtovníctva, a to nezávisle od rozhodnutia o overovaní súladu. V prejednávanej veci odôvodnenie 10 napadnutého rozhodnutia konštatuje, že v súlade s článkom 30 ods. 2 nariadenia č. 1290/2005 týmto rozhodnutím „nie sú dotknuté rozhodnutia, ktoré prijme Komisia neskôr a ktorými sa z financovania Európskej únie vylučujú výdavky, ktoré sa nevynaložili v súlade s pravidlami Európskej únie“.

90 Z toho vyplýva, že Talianska republika nepreukázala chybné nakladanie so spornou sumou v napadnutom rozhodnutí. Zamietla totiž znížiť túto sumu, ktorá bola nesprávne zahrnutá do vyhlásenia o priebežných výdavkoch, očakávajúc prijatie rozhodnutia o zúčtovaní za finančný rok 2012, napriek opakovaným žiadostiam Komisie. Táto inštitúcia tak nemohla uvedenú sumu zúčtovať. Ak by to totiž spravila, táto suma by bola chybne zahrnutá do stropu výdavkov schválených pre predmetný program rozvoja. Komisia ju tak vylúčila z účastí na financovaní EPFRV až do jej preskúmania v rámci postupu overovania súladu. Okrem toho z preskúmania výhrady založenej na nedostatočnom odôvodnení jasne vyplýva, že toto nakladanie bolo predvídateľné a Komisia naň poukázala v priebehu správneho konania, ktoré predchádzalo prijatiu napadnutého rozhodnutia.

91 Po štvrté je nutné konštatovať, že svojím tvrdením, podľa ktorého existuje rozpor medzi „preskúmaním toho, čo platobná agentúra AGEA vykonala v očakávaní prípadnej finančnej nápravy, ktorej stanovenie sumy malo odrážať škodu… pre [EPFRV] (škodu a nebezpečenstvo, ktoré navyše neexistovali tak z dôvodu neexistencie vrátenia, ako aj postupného vymáhania od príjemcov) a zaradenie [spornej] sumy do rozhodnutia o zúčtovaní jej označením za ‚znovu nepoužiteľnú sumu‘“, Talianska republika v podstate zopakovala tvrdenie už vylúčené v bode 89 vyššie. V každom prípade, toto tvrdenie nie je dôvodné, keďže označenie tejto sumy v napadnutom rozhodnutí sa znovu nepoužiteľnú sumu (a jej následné vylúčenie z účasti na financovaní EPFRV) neovplyvňuje postup overovania súladu (pozri bod 78 vyššie).

92 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Komisia neporušila článok 29 ods. 5 nariadenia č. 1290/2005, keď v napadnutom rozhodnutí nakladala so spornou sumou ako so znovu nepoužiteľnou sumou.

93 Z toho vyplýva, že táto výhrada musí byť zamietnutá, a preto musí byť zamietnutá aj žaloba v celom rozsahu.

O trovách

94 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

95 Keďže Talianska republika nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhom Komisie.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (šiesta komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Talianska republika je povinná nahradiť trovy konania.

Frimodt Nielsen Dehousse Collins

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 8. októbra 2015.

Podpisy

Obsah

Právny rámec 2

Okolnosti predchádzajúce sporu 7

Konanie a návrhy účastníkov konania 9

Právny stav 9

O výhrade založenej na nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozhodnutia 11

O výhrade založenej na porušení článku 29 ods. 5 nariadenia č. 1290/2005 13

O trovách 17